

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Пазарджик, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20215220104141 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 45, ал. 1 от ЗЗД – непозволено увреждане.

Ищцата Т. В. Г. твърди, че работи в ИААА, като през месец юни на 2017 г. неин пряк началник бил ответникът В. В. Д.. Твърди, че на 08.06.2017 г. по време на работа на нея и колегите ѝ било разпоредено със служебните автомобили да отидат в затвора в гр. Пазарджик. Това предизвикало у нея негативни усещания, тъй като до този момент не била посещавала затвора, нито служебните ѝ ангажменти били свързани с подобно нещо. След проверка на личните им документи на пропуска на затвора били отведени в зоната, където се изтърпявали ефективни присъди от затворници. В корид. имало килии със затворници, които подвиквали от килиите и им се подигравали. Настанили ги в служебна стая с компютри, където ответникът ги уведомил, че ще им проведе инструктаж, свързан с противодействие на корупцията. След инструктажа били заведени в затворническа килия, за да видят условията в нея. Ответникът стоял в корид. и пред него двама по двама влизали в килията. Ищцата била парализирана от ужас и стрес. Била принудена да прекрачи прага на килията, след което незабавно излязла. Ответникът им казал, че това очаква всеки нарушител на закона и престъпниците, както и колегите, които пишели сигнали срещу него. Твърди, че посещението в затвора е оказало изключително негативен резултат върху психиката ѝ, тъй като целта му била служителите да бъдат стресирани и заплашени, че който върви срещу началника си го чака затвор. Това усещане се подсилвало от обстоятелството, че средата, в която изпълнявали

служебните си задължения, била изключително напрегната и свързана с гонения на всеки служител, които си позволявал да критикува и да изразява несъгласие с методите на работа на ответника. Счита, че извършването на инструктаж извън работното място е грубо нарушение на вътрешните правила и представлява противоправно поведение на ответника в качеството му на длъжностно лице. Поддържа, че с поведението си ответникът е нарушил Правилника за вътрешен трудов ред, утвърден със Заповед № РД-01-655/29.12.2014 г., който го задължавал да опазва достойнството на служителите си, тъй като обстановката, в която ги поставил в затвора, била изключително унижителната и това дало трайно отражение на психиката на ищцата. За противоправното поведение на ответника ищцата подала доклад до ръководството на ИААА, по повод на който била извършена проверка. Случаят придобил национално разгласяване чрез медиите за обществено осведомяване, което още повече се отразило в негативен аспект върху ищцата, тъй като всичките ѝ познати и колеги разбрали на какво унижение е била подложена. Твърди, че в резултат от противоправното поведение на ответника е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в страдания, безпокойство и страх за работата си. Развила трайно нервно безпокойство, което ѝ причинило микроинфаркт. Било установено нарушение на психичното ѝ здраве. Трайно загубила съня си. Испитвала тревожност от спомена за затвора. Стрескала се насън. Причинените ѝ неимуществени вреди оценява на 10 000 лв. и претендира заплащането им от ответника, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 08.06.2017 г., до окончателното изплащане. Претендира присъждане на разноските по делото. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът В. В. Д. чрез пълномощника си адвокат П. намира исковата молба за допустима, но неоснователна и я оспорва по основание и размер. Признава, че на 08.06.2017 г. ищцата, заедно с останалите служители на администрацията на ООАА Пазарджик при ИААА, е посетила затвора в гр. Пазарджик, във връзка с което е съставила и изпратила доклад от 12.06.2017 г. Посочва, че във връзка с доклада била извършена проверка и му било наложено наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от 6 месеца“, което впоследствие било отменено с решение по адм.д. № 706/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик. Оспорва в качеството си на началник ООАА Пазарджик виновно и противоправно да е организиран лекция за противодействие на корупцията със съответния инструктаж при посещение в затвора, с което да е причинил неимуществени вреди на ищцата, както и извършването на инструктаж и лекцията за превенция на корупцията да е нарушение на Правилника за вътрешния трудов ред на ИААА. Твърди, че лекцията „Антикорупция“ на инспекторския състав е била организирана с цел превенция и в изпълнение на учебната година с оглед зачестилите случаи на корупционни действия и арести на служители от ИААА в страната, включително осъждането на служител от ООАА. Лекцията и инструктажът били проведени след предварителна уговорка и разрешение

от ръководството на затвора, което определило и кабинетът за провеждане на мероприятиято. Поглеждането в килиите станало по предложение на водещия служител от затворническата администрация и продължило общо 40 секунди, като нямало вербални закани и подигравки от никой. Също така нямало никакъв физически и психически натиск върху ищцата и другите служители. Относно правомерността на посещението в затвора и провеждането на лекция-инструктаж сочи влязло в сила решение по адм.д. № 706/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик, което било задължително за гражданския съд. Оспорва от посещението в затвора на ищцата да са били причинени неимуществени вреди, тъй като служебното посещение на затвор не може да засегне доброто име на който и да е гражданин на страната. Счита, че не е налице причинно-следствена връзка между случилото се на 08.06.2017 г. и твърдените от ищцата здравословни и психически страдания. Прави възражение за погасяване по давност на претендираната законна лихва от 08.06.2017 г. за период от три години преди датата на подаване на исковата молба. Моли за отхвърляне на иска като неоснователен и недоказан. Претендира разноски. Ангажира доказателства.

Ответникът В. В. Д. чрез пълномощника си адвокат П. е предявил против ищцата Т. В. Г. насрещен иск, приет за разглеждане в настоящото производство с Определение № 216 от 28.01.2022 г. В насрещната си искова молба ответникът твърди, че работи в ИААА от 2005 г., като винаги е заемал длъжността „началник”/„директор” на структурата за Пазарджишка област. Твърди, че кандидат за същата длъжност била и ищцата, но не спечелила, а останала на изпълнителска длъжност „инспектор”. Това обстоятелство я настроило негативно към него, още повече, че в процеса на работа той й налагал дисциплинарни наказания. Ищцата се явявала на всички конкурси за тази длъжност, а когато служебното му правоотношение било прекратявано, тя била назначавана временно на неговата длъжност. Поддържа, че имал задължение да инструктира служителите за противодействие на корупцията, което се налагало, тъй като в периода 2016 г. – 2017 г. били извършили редица арести в страната на служители от ИААА и бил осъден за корупция служител от местната структура. Излага твърдения за начина на провеждане на лекцията-инструктаж в затвора на 08.06.2017 г., които се съдържат и в отговора на исковата молба. Твърди, че изготвеният от ищцата на 12.06.2017 г. доклад бил изпратен не само до ръководството на ИААА, но и до синдикалната организация на КТ „Подкрепа”, чийто ръководител също бил в конфликт с ответника. Ищцата изготвила и доклад на 23.06.2017 г. В резултат от тези доклади, съдържащи неверни твърдения, било образувано дисциплинарно производство срещу него и била възложена проверка от Районна прокуратура – Пазарджик за извършено престъпление по чл. 142а, ал. 1 от НК (пр.пр. № 2100/2017 г.). В докладите се съдържали клеветнически твърдения за извършени гонения, създаване на нерегламентирани контакти с фирми, оказване натиск при съставяне на АУАН и други. Дисциплинарното производство приключило със Заповед № 903/16.10.2017 г., с която му било

наложено дисциплинарно наказание „понижаване в по-долен ранг за срок от 6 месеца”. Тази заповед била обжалвана и отменена с решение по адм.д. № 706/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик, а пр.пр. № 2100/2017 г. по описа на Районна прокуратура – Пазарджик приключила с постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 11.10.2017 г. Счита, че с действията си по изготвяне на доклади с неверни твърдения за нарушения от негова страна ищцата му е причинила неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, повишена раздразнителност, безсъние, неувереност в работата, болезнена мнителност, неудобство по работа и в обществото, необходимост от непрекъснато обяснение, че не е „вкарал в затвора” ищцата и превратното тълкуване на едно общественополезна работа – превенция и борба с корупцията, особено актуална в последните години, които оценява на 10 000 лв. и моли да бъде осъдена ищцата да му ги заплати, ведно със законната лихва от 12.06.2017 г. до окончателното изплащане.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ищцата (ответник по насрещния иск) чрез пълномощника си адвокат К. намира насрещния иск за допустим, но нередовен, тъй като нито от обстоятелствената част, нито от петитума на насрещния иск се изяснява кои са другите неверни твърдения по отношение на ответника, които се твърди да са причинили неимуществени вреди на ответника, и не се изяснява каква е връзката между сочената прокурорска преписка и поведението на ищцата. По същество оспорва претенциите на ответника по основание и по размер. Намира за твърде спорна дейността му като ръководител на структурата на ИААА в гр. Пазарджик. Заявява, че не един и път ответникът се е възползвал от служебното си положение, в т.ч. за снабдяване с приложените към отговора на исковата молба писмени доказателства по време, когато вече не е служител на ИААА. Оспорва твърдението, че с изготвените от нея на 12.06.2017 г. и 23.06.2017 г. доклади до ръководството на ИААА на ответника са били причинени неимуществени вреди. Моли насрещната искова молба да бъде оставена без движение за отстраняване на допуснатите нередовности, а по същество да бъде отхвърлена. Претендира разноски по насрещния иск.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Не е спорно, че през месец юни 2017 г. ищцата е заемала длъжността „старши инспектор“ към ООАА Пазарджик, а ответникът е бил неин пряк ръководител, заемал длъжността „началник“ на ООАА Пазарджик.

С писмо с изх. № 04-00-20-26/05.05.2017 г. ответникът е отправил искане до началника на Затвора Пазарджик за разрешение и съдействие служители от ООАА Пазарджик да посетят затвора и по възможност да бъде предоставено помещение за провеждане на кратък инструктаж за 8 служители – инспектори.

На 08.06.2017 г. в книгата за инструктаж е вписано провеждане на извънреден инструктаж на служителите от ООАА Пазарджик.

Във връзка с посещението в затвора ищцата е изготвила три доклада – първият на 12.06.2017 г., адресиран до изпълнителния директор на ИААА, вторият на 23.06.2017 г., адресиран до главния директор на КД ДАИ, и третият без дата (л. 119), адресиран до директора на ГДАИ, в които е описала, че на 08.06.2017 г. в работно време и с униформи с колегите ѝ били отведени в Затвора Пазарджик, където ответникът им провел инструктаж относно корупцията, след което били вкарани в килиите, като през цялото време били обект на подмятания, обиди и подигравки от страна на затворниците и надзирателите.

На 06.07.2017 г. заместник-министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията е подал до Районна прокуратура – Пазарджик сигнал с изх. № 04-07-22/06.07.2017 г., въз основа на който с постановление от 21.07.2017 г. е възложено извършване на проверка за изясняване на изложените в сигнала факти и обстоятелства. В хода на проверката ищцата и ответника са дали писмени обяснения. С постановление от 11.10.2017 г. е отказано образуване на досъдебно производство, тъй като не са установени данни за извършено спрямо ищцата престъпление по чл. 142а, ал. 1 от НК или друго престъпление.

На 21.07.2017 г. против ответника е образувано дисциплинарно производство във връзка с извършването на извънреден инструктаж в сградата на Затвора Пазарджик. Производството е приключило с издаване на Заповед № 903/16.10.2017 г., с която на ответника е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца“ за това, че на 08.06.2017 г. е отвел служителите на ООАА Пазарджик в работно време и с работно облекло в Затвора Пазарджик, където в компютърната зала им е представен „извънреден инструктаж“, след което са им били показани килиите. Заповедта е отменена с влязло в сила Решение № 643 от 21.10.2019 г. по адм.д. № 706/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик.

На 17.07.2018 г. е образувано изпълнително дело № 33/2018 г. по описа на СИС при Районен съд – Пазарджик за изнасяне на публична продан на допуснат до делба недвижим имот в с. Ветрен дол, общ. Септември, страна по което е и ищцата. В хода на изпълнителното дело на ищцата е връчена покана за доброволно изпълнение, извършен е опис на недвижимия имот в нейно присъствие и е изготвено заключение за пазарната стойност на имота. Изпълнителното дело е прекратено на 28.02.2019 г. на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК.

На 27.09.2018 г. ищцата е претърпяла мозъчен инфаркт, за което е приета в „МБАЛ Пазарджик“ АД. Изписана е на 01.10.2018 г. с подобрение. Назначена ѝ е медикаментозна терапия.

Свидетелят Найден Георгиев Р., без родство със страните, установява, че допреди една година е работил в ИААА и е бил колега на ищцата. На 08.06.2017 г. по нареждане на ответника отишли в Затвора Пазарджик, където на входа им взели телефоните и им записали имената. След това влезли в

зала, в която ответникът им обяснил, че ако ги блазни подкупът, ще бъдат там. Там престояли няколко минути. След това ги завели да им покажат килиите. Свидетелят не влязъл в килията, а останал да разговаря със свой познат офицер. Колегите му отишли да погледнат в килията, след като изкарали затворниците от нея. Всичко се случило много бързо. Докато свидетелят се обърнал и колегите му вече се връщали. Целта на посещението била да им покаже ответникът, че не трябва да са корумпирани, понеже имали колега, който бил в затвора за подкуп. След това се разчуло за случилото се. Било разгласено и в медиите. След посещението в затвора ищцата била месец, месец и половина в болнични. Когато се върнала на работа не разговаряли за случилото се. От време на време ищцата била спривава, след това спокойна. По случая имало проверки и всички колеги давали обяснения.

Свидетелят А. С. И., без родство със страните, установява, че работи като инспектор в РДАИ Пловдив и е председател на фирмената синдикална организация на КТ „Подкрепа“ към ИААА. С ищцата били колеги и работели заедно. За посещението в затвора тя му се обадила през нощта, когато бил нощна смяна и му разказала, че през деня ответникът ги завел в затвора и им показвал килиите и затворниците, вкарал ги в някаква зала и им обяснявал, че който пише против него, ще стигне до затвора. Било нещо като инструктаж. Като председател на синдикалната организация свидетелят веднага уведомил заместник-министъра и ръководството за това, че ответникът е превишил правомощията си като е извършил инструктаж извън работното място. След случилото се ищцата не била същият човек. Лежала в болница. Когато минавали край затвора, тя започвала цялата да трепери и да изпитва ужас и казвала, че там идвали. Името ѝ било споменато в медиите, от което тя била много притеснена и разстроена. Свидетелят не бил в добри отношения с ответника. Двамата имали наказателни дела от частен характер и свидетелят бил осъждан от ответника. Ответникът бил човек, който се стремил да смачка всеки, който пишел срещу него и му налагал психически тормоз.

Свидетелят С. Й. Г., съпруг на ищцата, установява, че посещението на затвора се отразило отрицателно на ищцата. Станала много изнервена. Била притеснена, че е била в затвора и е влизала в килия на затворник. Споменаването на името ѝ в медиите също не ѝ повлияло добре, защото много хора я познавали. Наложило се да посети психолог и да приема лекарства. Започнала да вдига кръвно. Получила мини-инсулт. Преди това нямала сериозни заболявания. Често разговаряли за случилото се. И до днес ищцата не го била преодоляла. Събуждала се нощно време, ставала и била притеснена. Когато минавали покрай затвора, не се чувствала добре.

Свидетелят Веселин П. К., без родство със страните, установява, че от 1999 г. е началник на Затвора Пазарджик. Преди около 5-6 години му представили списък на група лица за посещение в затвора, който той одобрил. Пристигнали след обяд. Предоставили им зала с компютри, която се намирала в корпуса на затвора. В корпуса, освен килии, имало и работни кабинети на

инспектори. В залата групата стояла много кратко, нямало и час, след което им показали най-близкото спално помещение. За посетителите в затвора винаги било интересно да видят килиите. Едва ли при посещението на групата имало подвиквания от затворниците, защото за това се налагало дисциплинарно наказание. Ежедневно в затвора влизали външни лица – във връзка с работните цехове в затвора, групи от полицейското училище, абитуриенти, навършили 18 години. Целта на посещението била същата като при учениците – да им се покаже къде биха се озовали при противоправно поведение. Други държавни институции, освен ИААА, не били извършвали инструктаж в затвора.

Свидетелката М. И. Д.а, съпруга на ответника, установява, че посещението в затвора било широко отразено в средствата за масова информация. Това довело до неприятности в тяхното семейство. От съпруга си знаела, че посещението в затвора било с цел превенция на корупцията, тъй като към онзи момент имало един служител на ИААА, който бил задържан, а друг бил в затвора. Поради жалби на ищцата ответникът трябвало да дава обяснения в ИААА и последвало дисциплинарно производство. Давал обяснения като престъпник в РУ Септември, където бил започнал трудовата си дейност, и това било удар по авторитета му. Давал обяснения и в ДАНС, все едно е заплаха за държавната сигурност и това било много стресиращо за него. Направили му ревизия от НАП за 5-6 години назад и трябвало да доказва произхода на доходите си. От ИААА били изпратили сигнал и до прокуратурата. Наложено му дисциплинарно наказание било отменено от съда, но това било стресиращо за цялото семейство. Ответникът се изнервял от всичко това и започвал да повишава тон неоснователно. Не можел да спи и будувал нощем. Започнал да вдига кръвно и пиел хапчета за кръвно. Посещението в затвора било само поводът, а причината за докладите на ищцата против ответника била друга. Ищцата имала желание да бъде ръководител на структурата в Пазарджик, явявала се на всички конкурси за длъжността и дори замествала ответника, когато бил в болнични. Това било желание за власт и мъст от нейна страна.

Свидетелят С. Г. Б., без родство със страните, установява, че през 2017 г. бил началник на РУ Септември. С ответника се познавали от 1996 г., когато свидетелят постъпил на работа, а ответникът му бил началник в РУ Септември. Свидетелят разбрал от медийни публикации, че ответникът като ръководител на ООАА Пазарджик завел служителите си в Затвора Пазарджик. През есента на същата година двамата се засекли в РУ Септември и ответникът му споделил, че е там във връзка с водена срещу него проверка. Ответникът бил видимо притеснен и сподели разочарованието си от усилията, които влагал като ръководител, и това, което получавал насреща. Изразил загриженост за начина, по който медийните публикации влияят на семейството и децата му, които към онзи момент били ученици. Споделил на свидетеля, че причината за посещението в затвора била превенция по отношение на корупционни процеси и дисциплиниране на състава, който

ръководел.

Съгласно приетото по делото заключение на комплексната съдебнопсихиатрична и психологичната експертиза при извършената на 21.06.2017 г. консултация с психиатър (д-р Т.) ищцата е споделила, че е тревожна, с астено-вегетативни проблеми, с пристъпно главоболие и безсъние, отразено е, че психомоторно е видимо тревожна, емоционално лабилна, апсихотична, мисловно подредена, правилен ход и съдържание. Безсъние и главоболие. Поставена е диагноза „Постравматично стресово разстройство“. Оплакванията, които е споделила по време на прегледа, не покриват критериите по Международната класификация на болестите за тази диагноза. По думи на подекспертната след посещението в затвора у нея се наблюдават симптоми на повишена тревожност, изразяваща се в преживяване на тревога и страх, хиподепресивно настроение, склонност към изолация и дистанциране. Всичко това на фона на повишена възбудимост на вегетативната нервна система, изразена в безсъние и главоболие. Психологичната ѝ реакция, вследствие стресогенното събитие се проявява с разнообразни негативни емоции и мисловни преработки като повишено чувство за напрежение, тревожност, безпокойство, страх от неизвестни бъдещи събития, потиснато настроение, влошено самочувствие, малоценностни изживявания, чувство на изолираност. Отразяването на случая от централните медии води до негативен обществен резонанс, променено отношение на социалното обкръжение и редуцирани контакти, влошаване на значими за индивида служебни взаимоотношения. Тази фрустрираща обстановка неминуемо поражда у нея преживяване на отхвърляне, несправедливо дискриминиране, обида, социално унижение и т.н. Ищцата е публична личност – познават я хората в града, с които общува по време на изпълняване на служебните си задължения като инспектор. Тя искала да обясни на всички, че няма причина да бъде вкарвана в затвора. Усещала безсилието си да промени ситуацията, в която почти всички хора, които я познавали, знаели за случая. Започнала да се затваря в себе си, не искала дори да излиза и говори с хора. Испитвала напрежение и притеснения. От проведените изследвания станало ясно, че подекспертната и в момента се намира в състояние на изразена тревожност. Не се установяват изменения в интелектуалната сфера, мислене, възприятия, представи, памет и интелект – в норма. По време на прегледа се намира в еквивалент на психично здраве, не е нарушено социалното ѝ функциониране.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за обезщетяване на неимуществените вреди от непозволено увреждане.

Основателността на иска предполага наличие на всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане: противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между противоправното деяние и

причинените вреди. Осъществяването на тези юридически факти следва да бъде установено по делото при условията на пълно и главно доказване, като тежестта за това е на ищеца.

Противоправността е обективен елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане и представлява противоречие с императивна правна норма или нарушаване на установената в чл. 45, ал. 1 от ЗЗД обща забрана да не се вреди другиму, което накърнява правнозащитено имуществено или неимуществено благо на друго лице.

Ищцата обосновава противоправността в действията на ответника с нарушаване на Правилника за вътрешен трудов ред в ИААА, вменияващ на работодателя да пази достойнството на служителите по време на работата.

От събраните по делото множество писмени и гласни доказателства не може да се направи извод, че действията на ответника, свързани с провеждане на обучение с антикорупционна цел в сградата на Затвора Пазарджик и посещение на килии, представляват противоправно деяние, което да е основание за ангажиране на деликтната му отговорност. Тези действия не противоречат на Правилника за вътрешен трудов ред в ИААА, нито на общото правило да не се вреди другиму.

На първо място се касае за мероприятие, предприето от началника на отдела спрямо всички служители в отдела, в т.ч. ищцата, а не се отнася само за конкретни служители, което изключва наличието на всякаква преднамереност или недобросъвестност от страна на ответника. Същото е предварително организирано и координирано между началника на ООАА Пазарджик и началника на Затвора Пазарджик и е документирано с официална кореспонденция между тях. Целта на посещението – изнасяне на лекция, свързана с предотвратяване на корупцията, се установява не само от множеството писмени доказателства по делото – доклади и обяснения, дадени от ответника във връзка с образуването против него дисциплинарно производство, но и от показанията на свидетелите Р., Д.а, Г. и Б.. Първите двама свидетели установяват и конкретния повод, наложил извънредното извършване на инструктаж на тази тема, а именно скорошното осъждане на техен колега за подкуп. В този смисъл действията на ответника, заемащ ръководна позиция в държавна администрация, са били насочени изцяло към предприемане на превантивни мерки по общественно значимата тема за предотвратяване на корупцията между държавните служители.

Въпросът дали изнесената в затвора лекция представлява инструктаж по смисъла на трудовото законодателство и неговата законосъобразност не може да бъде преразглеждан в настоящото производство, тъй като с влязло в сила решение по адм.д. № 706/2019 г. по описа на Административен съд – Пазарджик е отменено като незаконосъобразно наложеното на ответника дисциплинарно наказание, свързано с провеждането на инструктаж в Затвора Пазарджик. На основание чл. 302 от ГПК това решение е задължително за гражданския съд, който в случая следва да приеме, че извършването на

конкретния инструктаж извън работното място не нарушава трудовата дисциплина и установените в ИААА правила за работа.

Не се установява от доказателствата по делото по време на посещението в затвора ответникът да е отправял заплахи към служителите, които си позволят да му се противопоставят. Свидетелят Р., който лично е присъствал, не споменава за такива изявления от страна на ответника, макар и да няма причина да премълчава определени факти във вреда на ответника, тъй като вече не се намира в служебни отношения с него. Единствените данни в тази насока са показанията на свидетеля И., но те не представляват негови лични възприятия, а пресъздават казаното му от ищцата и освен това остават изолирани от другите доказателства по делото.

На следващо място при посещението на затвора са били взети установените мерки за сигурност и безопасност, които са валидни за всички външни посетители на затвора, в т.ч. записване на имената и проверка на самоличността, за което свидетелстват свидетелите Р. и К.. През цялото си пребиваване в затвора служителите от отдела са били придружавани от надзиратели, което е възпрепятствало достъпа на лишените от свобода до тях. Не се установява от доказателствата по делото твърдението на ищцата, че в затвора е била обект на подвиквания и обиди от страна на лишените от свобода. Свидетелят Р. не дава такива показания, а свидетелят К. е категоричен, че не му е докладвано за каквито и да е било инциденти при това посещение и едва ли лишените от свобода биха си позволили такова поведение, тъй като това би било основание за налагане на дисциплинарно наказание.

Свидетелят Р. опровергава и твърденията на ищцата, че тя и колегите ѝ са били принудени от ответника да влязат в една от килиите на затвора, тъй като той самият според показанията му не е пожелал да види килията и изчакал колегите си на около 10 метра от тях, като през това време разговарял с негов познат офицер. Следователно не може да става и дума за какъвто и да е било натиск от страна на ответника в качеството му на началник спрямо подчинените му. Данни за принуда не са установени и при нарочната проверка, извършена по сигнал на заместник-министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, при която Районна прокуратура – Пазарджик не е констатирала данни за извършено спрямо ищцата престъпление и се е произнесла с отказ да се образува досъдебно производство.

В заключение следва да бъде посочено, че посещението в затвора на външни лица не е нито забранено, нито неморално, нито необичайно. В показанията си началникът на затвора потвърди, че външни лица ежедневно посещават затвора с различна цел, като има и организирани посещения на различни групи, основно с превантивна цел – за предотвратяване извършването на противоправни действия, а за външните посетители особен интерес представлявало да видят килиите.

В този смисъл не може да се приеме, че посещението в сградата на Затвора Пазарджик е било унижително или накърняващо достойнството на ищцата, нито, че ответникът е нарушил Правилника за вътрешния трудов ред в ИААА, вменияващ на работодателя да пази достойнството на служителите по време на изпълнение на работата. По тези съображения съдът намира, че действията на ответника не са противоправни и не могат да се окачествят като непозволено увреждане. Поради това предявеният по делото главен иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Ответникът е направил възражение за погасяване по давност на вземането за законна лихва, но същото не следва да бъде разглеждано по същество поради отхвърляне на иска.

Приет за съвместно разглеждане в настоящото производство е предявен от ответника насрещен осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за обезщетяване на неимуществените вреди от непозволено увреждане.

Основателността и на този иск предполага наличие на всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане: противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между противоправното деяние и причинените вреди. Тежестта да установи тези юридически факти при условията на пълно и главно доказване по делото е на ответника – ищец по насрещния иск.

За да ангажира на свой ред деликтната отговорност на ищцата ответникът се позовава на изготвени от същата доклади във връзка с посещението в затвора, инициирали дисциплинарно производство срещу него и проверка от Районна прокуратура – Пазарджик.

Действително след посещението в затвора ищцата е изготвила три доклада – на 12.06.2017 г., на 23.06.2017 г. и на още една неизвестна дата, които е адресирала до ръководството на ИААА и в които е описала посещението в затвора и негативния начин, по който това ѝ се е отразило. В резултат от това против ответника било образувано дисциплинарно производство, приключило със заповед за налагане на дисциплинарно наказание, впоследствие отменена от съда. По сигнал на заместник-министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията от Районна прокуратура – Пазарджик била назначена предварителна проверка за евентуално извършено от ответника престъпление от общ характер, приключила с отказ да се образува досъдебно производство.

Макар тези доклади да са довели до негативни за ответника последици, самото им изготвяне не представлява противоправно деяние. Същите са съставени от ищцата с цел уведомяване на ръководството на ИААА за евентуално нарушаване на служебните задължения от страна на ответника в качеството му на началник и преди всичко за защита на нейните права и законни интереси. Правото на защита при нарушени или застрашени права или законни интереси е гарантирано на всеки гражданин с разпоредбата на чл. 56 от Конституцията. Също така чл. 39 от Конституцията регламентира

правото на всеки да изразява мнение и да го разпространява, без по този начин да накърнява правата и доброто име на другото. По-конкретно чл. 41, ал. 1 от ЗДСл. дава право на държавните служители при изпълнение на служебните си задължения свободно да изказват мнение относно законосъобразността и целесъобразността на дадените им нареждания и да предлагат по-удачни решения, което съгласно чл. 41, ал. 2 от ЗДСл. не може да засяга служебното им положение. Поради това съставянето на въпросните доклади съставлява правомерно и добросъвестно упражняване на законоустановени граждански права, за което ищцата не може да бъде санкционирана. Добросъвестността е налице винаги, когато едно право се упражнява с убеждението, че то съществува. Противоправно би било превратното упражняване на субективни права с цел злоупотреба. В случая по делото няма данни съставяйки докладите ищцата да е действала злонамерено с цел да навреди на ответника. Вярно е, че страните са във влошени отношения, породени преди всичко от професионалното им съперничество, но това само по себе си не е достатъчно, за да обоснове извод, че ищцата е действала недобросъвестно и поведението ѝ е било насочено изключително към zlepоставяне на ответника и увреждане на неговите права и интереси. Напротив цялостното ѝ поведение, насочено към разгласяване на случая, последвалите негативни психически преживявания за нея и дори предявяването на настоящия иск обосновават убежденост, че субективните ѝ права са били накърнени и изготвянето на докладите е било способ за защита на тези права.

От друга страна сочените от ответника вредни последици за него не произтичат пряко от действията на ищцата, което изключва причинно-следствената връзка между тях. Всички описани от ответника неблагоприятни последици, представляващи негативни изживявания за него, са резултат от образуването против него дисциплинарно производство и извършената прокурорска проверка за евентуално престъпление по чл. 142а, ал. 1 от НК. Дори докладите, подадени от ищцата, да са били конкретния повод за започване на дисциплинарното производство, същата не би могла да носи отговорност нито за образуването му, нито за налагането на дисциплинарно наказание на ответника, тъй като единствено дисциплинарно наказващият орган има правомощия да реализира дисциплинарната отговорност на служителя, а ищцата няма такива правомощия. Прокурорската проверка от своя страна е инициирана по сигнал на заместник-министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, т.е. и в този случай преценката за сезиране на прокуратурата не е на ищцата.

По тези съображения съдът намира, че не е налице противоправно поведение от страна на ищцата спрямо ответника, което да се намира в причинно-следствена връзка с твърдените от ответника неблагоприятни последици, поради което предявеният от ответника насрещен иск като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищцата следва да се понесе отговорността за разноските, сторени от ответника по главния иск, а

ответникът следва да понесе отговорността за разноските, сторени от ищцата по насрещния иск.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. В. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, *** против В. В. Д., ЕГН ***** от гр. Септември, бул. „***** иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 10 000 лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 08.06.2017 г., до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в страдания и засягане на личната ѝ чест и достойнство, в резултат от организираното от ответника посещение на Затвора Пазарджик на 08.06.2017 г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. В. Д., ЕГН ***** от гр. Септември, бул. „***** против Т. В. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, *** насрещен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 10 000 лв., ведно със законната лихва от 12.06.2017 г. до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, повишена раздразнителност, безсъние, неувереност в работата и обществото, в резултат от изготвените от Т. В. Г. доклади от 12.06.2017 г., 23.06.2017 г. и доклад без дата, адресиран до директора на ГДАИ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК Т. В. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, *** да заплати на В. В. Д., ЕГН ***** от гр. Септември, бул. „***** разноски по главния иск за държавна такса в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. Т. В. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, *** да заплати на адвокат Р. Ц. П. със служебен адрес: гр. Пазарджик, ул. „*****, офис център ***** адвокатско възнаграждение в размер на 1 300 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК В. В. Д., ЕГН ***** от гр. Септември, бул. „***** да заплати на Т. В. Г., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, *** разноски по насрещния иск за държавна такса в размер на 400 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____